

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.7.2004
KOM(2004) 541 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH
SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN**

om interoperabilitet för digitala interaktiva televisionstjänster

[SEC(2004)1028]

SAMMANFATTNING OCH KOMMENTARER

I detta meddelande beskrivs kommissionens syn på interoperabilitet för digitala interaktiva televisionstjänster i enlighet med artikel 18.3 i direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv).

Kommissionen har gjort denna översyn i två steg. I steg 1 offentliggjordes kommissionens arbetsdokument om interoperabilitet för digitala interaktiva televisionstjänster, SEK(2004) 346 i mars 2004 som ett underlag för kommentarer.

Detta meddelande har utformats med beaktande av resultatet från det offentliga samrådet. Den analys som meddelandet grundas på finns i den bifogade utvidgade konsekvensanalysen, som getts ut som SEK(2004) 1028.

Enligt artikel 18.3 i ramdirektivet skall kommissionen granska vilka effekter artikel 18 har på interaktiva televisionstjänster. Om man inte uppnått interoperabilitet och valfrihet för användarna i tillräcklig grad i en eller flera medlemsstater får kommissionen vidta åtgärder för att göra vissa standarder obligatoriska.

Det offentliga samrådet har inte gett någon enhetlig bild av hur interoperabilitet har uppnåtts i praktiken. Mot bakgrund av teknikens och marknadens komplexitet, marknadsaktörernas mycket olikartade syn på interoperabilitet och det försenade genomförandet av ramdirektivet i många medlemsstater anser kommissionen att det huvudsakliga syftet med översynen är att fastställa om det är motiverat att föreslå att en eller flera standarder skall göras obligatoriska.

Kommissionen anser att det i dagsläget inte tycks motiverat med obligatoriska standarder, men frågan bör ses över under 2005. Flera åtgärder föreslås dock för att främja spridningen av interaktiva digitala tjänster som använder MHP-standarden (Multimedia Home Platform), som för närvarande är den enda öppna API-standard (gränssnitt för tillämpningsprogram) som antagits av EU:s standardiseringsorgan. Några exempel på sådana åtgärder är inrättandet av en grupp för medlemsstaterna för MHP-genomförande, bekräftande av att medlemsstaterna kan erbjuda konsumentsubventioner för mottagarutrustning för interaktiva televisionstjänster (under förutsättning att reglerna för statligt stöd följs) och att tillgången till immaterialrättsligt skyddad teknikövervakas.

Kommissionen vill se till att EU-medborgarna får tillgång till de allt fler interaktiva televisionstjänsterna och anser att det i dagsläget bästa sättet att stimulera marknaden är att fortsätta tillämpa de bestämmelser som redan antagits av Europaparlamentet och rådet i ramdirektivet.

1. BAKGRUND

Genom interaktiv television får digitalteve (DTV) ytterligare en funktion vid sidan av video. Interaktiv television består av olika tillämpningar som skickas tillsammans med videoutsändningen och som i mottagaren bearbetas av en mjukvarustapel som kallas API (gränssnitt för tillämpningsprogram). I dag finns det över 32 miljoner digitalmottagare som används i Europa¹, varav minst 25 miljoner har interaktiv kapacitet².

Marknaden för interaktiv television har utvecklats utan någon europeisk API-standard. Från början fanns det fem API av betydelse i Europa, men ingen av dem hade standardiserats av något europeiskt standardiseringsorgan. Innehåll och tillämpningar som utformats för en API kunde inte användas av en mottagare som innehöll en annan API.³

Det ansågs att den bristande interoperabiliteten (både vad gäller teknisk interoperabilitet och tillgång) var oroande och innebar att konsumenternas valfrihet skulle kunna begränsas, vilket i sin tur kunde påverka det fria informationsflödet och den mediala och kulturella mångfalden. Problemen kunde sammanfattas som följer. Konsumenterna skulle inte ha möjlighet att köpa en standardiserad, allmän mottagare som kan ta emot alla interaktiva tjänster som finns tillgängliga via okodade tevesändningar och betalteve. I stället skulle de bindas till dyrare mottagare med immaterialrättsligt skyddade API. Sändningsföretagen skulle mötas av hinder vid utvecklingen och tillhandahållandet av interaktiva tjänster, eftersom de skulle vara tvungna att förhandla med vertikalt integrerade nätoperatörer med kontroll över immaterialrättsligt skyddad API-teknik.

Detta resonemang ledde fram till artikel 18 i direktiv 2002/21/EG ("ramdirektivet") med titeln "Samverkan mellan digitala interaktiva televisionstjänster".

Enligt artikel 18.1 skall medlemsstaterna uppmuntra leverantörer av digitala interaktiva televisionstjänster att använda ett öppet gränssnitt för tillämpningsprogram (API).

Enligt artikel 18.2 skall medlemsstaterna uppmuntra API-innehavare att tillhandahålla all information som krävs för att leverantörer av digitala interaktiva televisionstjänster skall kunna erbjuda alla tjänster som stöds av deras API i fullt fungerande form.

Artikel 18.1 överensstämmer med EU:s allmänna politik för att uppmuntra öppna standarder på den inre marknaden. Artikel 18.2 innebär ett godtagande av den faktiska situationen på marknaden, som är att immaterialrättsligt skyddade API existerar, och artikeln syftar till öppenhet och insyn vad gäller de tekniska specifikationerna så att leverantörer av innehåll kan bygga upp interaktiva tillämpningar som fungerar tillsammans med dessa immaterialrättsligt skyddade standarder.

Enligt artikel 18.3 skall kommissionen senast den 24 juli 2004 undersöka effekterna av artikel 18. Därefter kan kommissionen vidta åtgärder för att införa en obligatorisk standard på grundval av sina befogenheter enligt artikel 17 i ramdirektivet.

¹ ETSI TR 102 282, februari 2004, s. 11.

² Standardisation in digital interactive television, Contest consultancy för CENELEC, april 2003, s.13.

³ Traditionell digitalteve förutsätter inte en API i mottagaren. API är ett frivilligt tillval. Dessutom är digitaltevesändningarna helt standardiserade, och endast ETSI-standarder används i Europa.

Vid Europaparlamentets plenarsammanträde i december 2001 gjorde kommissionen ett muntligt åtagande om att införa MHP-standarder i den förteckning över standarder som skall främjas av medlemsstaterna vilken offentliggörs i EUT, i enlighet med artikel 17 i ramdirektivet.

Process

Så fort ramdirektivet antagits började kommissionen förbereda denna översyn genom att låta en oberoende konsultfirma utreda de tänkbara politiska alternativen och ge de europeiska standardiseringsorganen i uppdrag att undersöka hur interoperabilitet skulle kunna främjas genom ytterligare standardisering.⁴ MHP-standarderna infördes i den offentliggjorda förteckningen.⁵ Kommissionen slog också fast att det logiska sättet att uppnå interoperabilitet skulle vara ett allmänt antagande av MHP.⁶

I mars 2004 inledde kommissionens avdelningar ett offentligt samråd med kommissionens arbetsdokument SEK(2004) 346 (arbetsdokumentet) som underlag. Samrådet omfattade en offentlig utfrågning och ett informellt seminarium anordnat av Europaparlamentets ledamöter.

2. AKTÖRERNAS STÅNDPUNKTER

Många olika aktörer deltog i samrådet, bland annat tillverkare, nätoperatörer, sändningsföretag, API-leverantörer, konsumentorganisationer och andra företrädare för olika ståndpunkter. Samrådet hade sammanlagt 51 deltagare, som bidrog med över 350 sidor med väl argumenterade ståndpunkter, vilket är ett tydligt tecken på hur viktig branschen anser att den här diskussionen är. Svaren kan indelas i två grupper.

2.1. Förespråkare av obligatoriska standarder

De som stöder obligatoriska öppna standarder för exempelvis MHP anser att interoperabilitet inte har uppnåtts på konsumentnivå. De hävdar att det är på den nivå som interoperabiliteten ger störst effekt, eftersom utbudet av tjänster och utrustning för konsumenterna maximeras. I dag är marknaden fragmentarisk och klarar inte att uppnå de fördelar som är kopplad till en enhetlig standard.

Marknadskrafterna kommer förmodligen inte att kunna åstadkomma en tillfredsställande interoperabilitet utan ingripanden från offentligt håll. Ett viktigt mål för tillverkarna är fortfarande att uppnå en kritisk massa av försäljning på europeisk nivå, så att man kan uppnå stordriftsfördelar. Lösningar som det föreslagna PCF-formatet (Portable Content Format) (som innebär att innehållet kan skrivas en enda gång och användas via många olika API-plattformar) underlättar, men är inte någon lösning för sändningsföretag med okodade sändningar. För dessa sändningsföretag betraktas reglerna om tillgång som en kompromisslösning i fråga om mångfald och valfrihet. Sändningsföretagen förblir beroende av nätoperatörernas ”grindvaktfunktion” för att få ut sina tjänster till tittarna. De offentliga myndigheterna bör inta en aktivare roll, som de gjort när det gäller mobiltelefoni.

⁴ En hänvisning finns i fotnoterna 31, 32 och 40 i SEK(2004) 346.

⁵ EGT C 331, 31.12.2002, s. 32.

⁶ Europaparlamentet, muntlig fråga O/2002/40.

Fördelarna med obligatoriska öppna standarder för exempelvis MHP skulle vara ökad valfrihet för konsumenterna och ett säkrare rättsläge, vilket skulle sänka priserna på mottagare och påskynda övergången från analog till digital television. Om sändningsföretagen skulle slippa det onödiga hindret med immaterialrättsligt skyddade API skulle det förbättra informationsflödet och därmed bidra till en ökad mångfald. Tjänsteinnovation borde inte längre vara beroende av API-ägarande. En del i den här gruppen förespråkar att medlemsstaterna skall kunna föreskriva användningen av en enda API inom det egna landet eller att endast API med öppen standard skall tillåtas i hela EU. Obligatoriska öppna standarder borde inte begränsas till okodade markbundna tevesändningar, eftersom detta inte skulle lösa det ”grindvaksproblem” som orsakas av immaterialrättsligt skyddade API via kabel eller satellit. Andra standarder borde införas i förteckningen, om de inte överlappar redan existerande standarder.

Det fanns allmänna kommentarer om den interaktiva televisionens möjligheter att bidra till Lissabonstrategin, såsom understrukits av rådet i Sevilla, och man kritiserade det faktum att den okodade televisionens sociala roll ignorerades i arbetsdokumentet. De marknadsaktörer som stödde denna ståndpunkt var huvudsakligen sändningsföretag med okodade sändningar från medlemsstater med mindre utvecklad digitaltelevision samt en större tillverkare.

2.2. Motståndare till obligatoriska standarder

Den här gruppen hävdade att interoperabilitet redan uppnåtts. Man har en annan syn på interoperabilitet, nämligen att det viktiga är att samma interaktiva tjänster kan nås via olika plattformar. Huvudändes- och nätverksteknik gör att innehållet blir portabelt mellan olika API-system. Det handlar bland annat om system som kan generera tillämpningar för flera olika API (multipel anpassning) eller det föreslagna PCF-formatet.

Denna grupp anser att interoperabiliteten påverkas av efterfrågan på marknaden. När det finns en efterfrågan blir interaktiva tillämpningar tillgängliga från flera olika plattformar. Några exempel är spelverksamhet, videospel och väderleksrapporter. Det anses realistiskt med en enda allmän mottagarbox, på grund av de höga kostnaderna, och även överflödigt, i och med att det är möjligt med samsändning via olika nät. Det finns dock inte några tekniska hinder för detta. När det gäller ett eventuellt offentligt ingripande hävdar man att den europeiska digitaltelevemarknaden är mer dynamisk än den amerikanska just för att myndigheterna varit återhållsamma med reglering. Inom ramen för kommunikationslagstiftningen är reglerna för tillgång i princip tillräckliga för att bevara mångfalden och användarnas valfrihet. Om standarder införs i efterhand skulle det ha negativ inverkan på tidigare, immaterialrättsligt skyddade system, samtidigt som framtida investeringar i kommande generationer av innovativ teknik skulle hämmas.

De allmänna kommentarerna från dessa aktörer gav stöd till den ståndpunkt som intogs i arbetsdokumentet, nämligen att det faktum att den digitala televisionen är mer komplicerad än den enklare analoga modellen påverkar många olika faktorer. Aktörerna anser att det måste finnas möjlighet till innovation på toppen av ett standardiserat segment av överföringsteknik, som t.ex. när det gäller Internet. Det finns ingen enskild teknik som är anpassad till alla de olika marknadssituationer som finns i olika medlemsstater. När kommissionen bedömer om genomförandet är tillfredsställande bör den ta hänsyn till acceptansnivån på marknaden och interoperabiliteten i hela värdekedjan. Ingen slutgiltig bedömning av detta kommer att kunna göras förrän om 3-5 år.

Denna grupp anser inte att vinsterna med obligatoriska öppna standarder skulle uppväga kostnaderna. Om MHP införs som standard skulle det ge marknaden ett starkt incitament att främja mottagare utan interaktiv kapacitet, på grund av tilläggskostnaderna för MHP-mottagare och den svaga efterfrågan på interaktiva televisionstjänster.

De som stödde den här ståndpunkten var huvudsakligen företag för betalteve via satellit och kabeloperatörer, ofta från medlemsstater med väl utvecklad digital television och ett stort antal mottagare med immaterialrättsligt skyddade API. Gruppen omfattade också programvaru- och IT-företag, t.ex. ägare till immaterialrättsligt skyddade API, samt en större tillverkare.

2.3. Andra ståndpunkter

De offentliga myndigheternas svar återspeglade om deras digitaltevemarknader var välutvecklade (och det därmed fanns ett stort antal mottagare som använde immaterialrättsligt skyddade API) eller mindre utvecklade. Deltagarna från de länder där man kommit längst med interaktiv television ansåg i allmänhet att interoperabiliteten var tillfredsställande.

Konsumentorganisationerna på nationell och europeisk nivå var positiva till obligatoriska öppna standarder för att uppnå interoperabilitet.

Vid den offentliga utfrågningen uttryckte flera viktiga italienska aktörer ett starkt stöd för MHP, men de var skeptiska mot att göra denna standard obligatorisk. Genom offentliga subventioner till italienska konsumenter för inköp av MGP-mottagare med returkanalfunktion minskas tilläggskostnaderna för MHP. Sådana mottagare säljs i Italien till samma pris som mottagare med billigare API-teknik på andra marknader.

3. KOMMISSIONENS ANALYS OCH STÅNDPUNKT

3.1. Effekterna av artikel 18

På grund av det försenade införlivandet av ramdirektivet⁷ är det för tidigt för att göra någon övergripande bedömning av effekterna av artikel 18.3. Diskussionerna i kommunikationskommitténs underavdelning för sändningstjänster har visat att mycket arbete avseende interoperabilitet pågår på teknisk nivå i flera medlemsstater, ofta i samband med införandet av markbunden digitalteve.

När det gäller artikel 18.2 så är det relativt få medlemsstater som har API-leverantörer som är baserade eller företrädde inom landet. Därmed har tillämpningen av denna bestämmelse en begränsad betydelse i de flesta fall. Kommissionen har ingen kännedom om något fall då en regleringsmyndighet mottagit ett formellt klagomål grundat på att en API-ägare inte tillhandahållit all information som är nödvändig för att leverantörer av interaktiva tevetjänster skall kunna erbjuda alla tjänster som stöds av denna API med alla funktioner intakta. Ägare till immaterialrättsligt skyddade API hävdar att det ligger i deras intresse att se till att alla användare kan utnyttja ett visst system maximalt och på grundval av rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor – i synnerhet som det finns konkurrerande API.

⁷ På tillämpningsdatumet den 24 juli 2003 hade fem av de 15 medlemsstaterna införlivat direktivet med nationell lagstiftning. Vid utgången av maj 2004 hade nio av de 25 medlemsstaterna fortfarande inte avslutat införlivandet.

Kommissionen anser att den föreskrift i artikel 18 som haft störst effekter är kravet på att en översyn av interoperabiliteten och hur den inverkar på användarnas valfrihet skall göras senast i juli 2004. Detta har fått marknadsaktörerna att föra ingående diskussioner om interoperabilitet. Standardiseringsorganen har fått ett starkt stöd från båda grupperna av marknadsaktörer när de utarbetat sina två rapporter om interoperabilitet. Marknadsaktörerna har högprioriterat frågan, även om deras syn kan skilja sig när det gäller de rättsliga kraven och hur de bäst kan uppfyllas.

Under samrådet framkom inte några betydande hot mot det fria informationsflödet och den mediala och kulturella mångfalden. Kommissionen noterar dock de politiska invändningar som nyligen uttryckts i Europaparlamentet⁸.

3.2. Centrala frågor

Samrådet gav uttryck för djupa meningsskiljaktigheter. Sändningsföretag med okodade sändningar står mot satellit- och kabelteveoperatörer och IT-aktörer. Vardera sidan har stöd av en viktig tillverkare av konsumentelektronik.

Stötestenen är förhållandet mellan allmänintressen och marknadskrafter. Sändningsföretag med okodade sändningar – framför allt public service-företag – har ansvaret för att uppnå viktiga mål av allmänt intresse (t.ex. medial och kulturell mångfald) genom programsättning och distributionsplikt. Nätoperatörer har en central roll när det gäller att uppnå Lissabonmålen genom de investeringar som krävs för att bygga avancerade kommunikationsnät. Båda sidor försöker betona sin särskilda betydelse för denna politik när de finner någon aspekt av den andra sidans beteende begränsande.

Public service-företagen med okodade sändningar är särskilt oroad för att sändningstjänster och digitala infrastrukturer skall integreras vertikalt. Genom en vertikal integrering kan man t.ex. använda immaterialrättsligt skyddad teknik för att låsa konsumenter till en viss digital plattform eller öka sitt marknadsinflytande. Användningen av immaterialrättsligt skyddad teknik måste kontrolleras utifrån konkurrenslagstiftningen. I vissa fall kan dock en vertikal integrering öka den ekonomiska effektiviteten⁹.

Allmänna intressen som kulturell och medial mångfald är centrala för den europeiska sociala modellen, medan ekonomisk framgång är nödvändig för att EU skall kunna bibehålla sin konkurrenskraft och ha de resurser som krävs för att finansiera målen av allmänintresse och den digitala övergången. EU:s metod för att uppnå dessa dubbla politiska mål är att göra en åtskillnad mellan innehållsregleringen (som inriktas på allmänintresset) och kommunikationsregleringen (som går ut på att främja en konkurrensumsatt marknad för att generera innovation och nya investeringar). De två politiska målen möts när det gäller API, och det är därför som denna debatt är så intensiv.

3.3. Interoperabilitet och artikel 18.3 i ramdirektivet

Enligt artikel 18.3 i ramdirektivet skall kommissionen undersöka effekterna av artikel 18. Om en tillfredsställande interoperabilitet inte uppnåtts får kommissionen inleda förfarandet enligt artikel 17 för att göra vissa standarder obligatoriska.

⁸ Resolution P5_TA(2004)0373.

⁹ T.ex. genom att ta bort dubbla marginaler.

Interoperabilitet ("interoperability") definieras inte i ramdirektivet och de andra direktiven inom samma område. Förutom användningen av begreppet i artiklarna 17 och 18 i ramdirektivet ("samverkan") används begreppet i artikel 24 i direktivet om samhällsomfattande tjänster ("driftskompatibilitet")¹⁰, där det omfattar ett öppet gränssnitt för anslutning av kringutrustning.

Skäl 31 (som innehåller motiveringen för artikel 18) tar hänsyn till interoperabilitetens olika aspekter, och följande anges:

- (1) Interoperabilitet mellan digitala interaktiva televisionstjänster och förbättrad digital televisionsutrustning på konsumentnivå bör uppmuntras så att fritt informationsflöde, mediemångfald och kulturell mångfald kan säkerställas.
- (2) Öppna API underlättar interoperabilitet, dvs. möjlighet att flytta interaktivt innehåll mellan olika distributionssystem och att få samma innehåll att fungera fullständigt.

Kommissionen slår fast att syftet med översynen, med tanke på den komplexa miljö som beskrivs i arbetsdokumentet och de olika uppfattningar som förts fram i det offentliga samrådet, är att fastställa om det i dagsläget är motiverat att föreslå att en eller flera API-standarder skall göras obligatoriska för ett eller flera marknadssegment.

I den utvidgade konsekvensanalys som bifogas granskas konsekvenserna av olika scenarion där standarder skulle kunna göras obligatoriska. Förslag som går ut på att enskilda medlemsstater skulle kunna göra en eller flera öppna API-standarder obligatoriska är inte förenliga med den inre marknaden. En sådan politik skulle innebära att handelshinder upprättades mellan medlemsstaterna.

Om MHP-standarderna görs obligatoriska på EU-nivå från och med ett visst datum så skulle det säkra den tekniska interoperabiliteten för utrustning och tjänster, men innehållsleverantörerna skulle ändå behöva förhandla om tillgång till nät och tillhörande tjänster, såsom anges ovan. I de flesta kommentarerna erkänns att detta skulle skapa problem för de uppskattningsvis 25 miljoner avkodare med API-funktion som redan finns ute på marknaden, och inte i något av de viktigare bidragen föreslås en intervention på den nivån. Förhandlingarna i samband med ramdirektivet visar att det inte är särskilt troligt att ett sådant förslag skulle kunna få det nödvändiga stödet av medlemsstaterna.

Kommissionen drar därför slutsatsen att det inte finns något klart skäl för allmänna EU-standarder i det här skedet av marknads utveckling och att det behövs mer tid för att bestämmelserna i artikel 18 i ramdirektivet skall få full effekt. Det kommer också att bli nödvändigt att kontrollera om invändningarna avseende "grindvaktsfunktionen" för operatörer som använder immaterialrättsligt skyddade API ger upphov till några formella klagomål till regleringsmyndigheterna.

De hittills blygsamma kommersiella framgångarna för interaktiv television har inte gett särskilt stora incitament för marknadsaktörerna att se till att alla tjänster kan nås av alla mottagare oavsett hur. I takt med att marknaden växer tror man att interoperabiliteten också kommer att öka för tjänsterna. Möjligheten att utveckla interaktivt innehåll som kan anpassas till olika API-plattformar är ett minimikrav för tjänsteinteroperabilitet på en växande

¹⁰ Direktiv 2002/22/EG, EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

marknad. PCF och avancerad teknik för skapande av innehåll kan öka portabiliteten för innehåll mellan olika API.¹¹ Detta utesluter inte andra former av interoperabilitet, inbegripet en övergång från immaterialrättsligt skyddade standarder till öppna standarder när detta är affärsmässigt motiverat. Osäkerheten om efterfrågan tyder på att enklare, billigare presentationsmotorer ("presentation engine") även fortsättningsvis bör finnas tillgängliga vid sidan av en mer sofistikerad och dyrare "execution engine", för att ge konsumenterna valfrihet.

Kommissionen kommer att göra en översyn av denna fråga under andra delen av 2005. Under tiden skulle de europeiska konsumenterna kunna gynnas av ett fortsatt främjande av MHP-standarderna.

3.4. Stimulansåtgärder

3.4.1. Bättre samordning av medlemsstaternas genomförande av MHP

Kommissionen kommer att inrätta en arbetsgrupp för medlemsstaterna för att uppnå en klustereffekt. Den uppsplittring som bland annat är ett resultat av att marknaden utvecklats olika långt i olika medlemsstater gör det svårt för tillverkarna att uppnå stordriftsfördelar. Syftet kommer bland annat att vara att kartlägga åtgärder som skulle bidra till att uppnå en kritisk massa för MHP och utnyttja stordriftsfördelar, vilket leder till sänkta priser och bättre utsikter för att tekniken skall spridas på marknaden. I dagsläget utgör tilläggskostnaderna för MHP ett hinder för en bred spridning. Åtgärden är avsedd att särskilt hjälpa mindre medlemsstater.

3.4.2. Konsumentsubventioner

Ett sätt att reducera konsumenternas tilläggskostnader för utrustning med "execution engines" av standardtyp som MHP är att subventionera inköpen på konsumentnivå. Konsumentsubventioner har redan införts i Italien, och med subventioner är detaljhandelspriset för MHP-mottagare nu det samma som för digitala mottagare med tidigare, billigare API-teknik på andra mer utvecklade nationella marknader. Villkoren ger också allmänheten incitament att skaffa en mottagare med både interaktivitet och returkanal snarare än en enkel mottagare utan dessa funktioner. Medlemsstaterna får därför erbjuda konsumentsubventioner. Sådana konsumentsubventioner måste vara teknikneutrala. De måste också anmälas i enlighet med reglerna för statligt stöd och vara förenliga med dessa. Subventionerna bör vara tillfälliga och minskas i takt med att kostnaderna för mottagare sjunker, för att undvika överkompensation. Subventioner till företag omfattas inte av detta initiativ och måste anmälas till kommissionen i enlighet med det normala förfarandet.

3.4.3. Förteckning över standarder som offentliggörs i EUT

Kommissionen aviserar sin avsikt att införa två presentationsmotorer, MHEG 5 och WTVML, nästa gång som förteckningen uppdateras, under förutsättning att de antas av ETSI. Den reviderade förteckningen kommer att läggas fram för kommunikationskommittén i enlighet med artikel 17 i ramdirektivet.

¹¹ PCF skulle kunna omfatta 80 % av de interaktiva televisionstillämpningarna, men inte de mest komplexa som t.ex. elektroniska programtablåer.

Andra standarder som tas fram inom arbetsprogrammet för standardisering, som definieras i fas 1 av mandat M331, kommer att övervägas för förteckningen över standarder när de blir tillgängliga. Detta kan leda till förbättrad interoperabilitet såsom beskrivs i arbetsdokumentet.

3.4.4. Övervakning av tillgången till immaterialrättsligt skyddad teknik

Med lämpligt bistånd av medlemsstaterna kommer kommissionen att fortsätta att övervaka att tillverkare kan få licenser för immaterialrättsligt skyddad teknik. Ett sätt att få en enda allmän mottagarbox är att kombinera flera olika kompletterande tekniker. I de fall då dessa funktioner är standardiserade (som t.ex. för tuners) är kostnaderna det enda hindret. Ett förtydligande skulle dock vara på sin plats när det gäller tillgången till immaterialrättsligt skyddad teknik som API. I tillträdesdirektivets artikel 6 och bilaga I¹² fastställs redan kravet att operatörer som driver system med villkorad tillgång skall säkra tillträde på grundval av skäliga, rimliga och icke-diskriminerande villkor, när de utfärdar licenser åt tillverkare av konsumentutrustning.

Kommissionen kommer att göra en uppföljning i sina regelbundna rapporter om genomförandet av lagstiftningen om elektronisk kommunikation.

4. SLUTSATS

Kommissionen strävar efter att se till att EU-medborgarna får möjlighet att dra nytta av det ökade antal interaktiva digitaltevetjänster som kan nås via allt fler olika överföringsplattformar. Kommissionen anser att marknaden i dagsläget gynnas mest av att man fortsätter att tillämpa de bestämmelser som redan antagits av Europaparlamentet och rådet i ramdirektivet. Användningen av immaterialrättsligt skyddad teknik kommer även i fortsättningen att ses över i enlighet med konkurrenslagstiftningen.

Kommissionen kommer att vidta ytterligare åtgärder för att främja ett frivilligt genomförande av MHP-standarderna, som i dagsläget är den mest avancerade öppna API-standarderna i Europa.

Kommissionen kommer att fortsätta att verka för att alla medlemsstater fullständigt genomför artikel 18. Med tanke på den komplexa miljön, de olika ståndpunkter som marknadsaktörerna intar och det försenade genomförandet av ramdirektivet i många medlemsstater drar dock kommissionen slutsatsen att det inte är lämpligt att nu fastställa om en tillräckligt hög grad av interoperabilitet uppnåtts i enlighet med artikel 18.3. Översynen har dock inte gett något stöd åt åsikten att problem kopplade till kulturell och medial mångfald endast skulle kunna lösas med hjälp av en enhetlig API-standard. De viktigaste aspekter som behandlas i debatten om mediernas mångfald tillhör medlemsstaternas behörighetsområde, framför allt ägande och kontroll.

Kommissionen kommer att göra en översyn av läget under det andra halvåret 2005.

¹² Direktiv 2002/19/EG, EGT L 108, 24.4.2002, s. 12.